

Zbigniew GRUDZIŃSKI

Propozycje struktur cenowych dla węgla kamiennego energetycznego i węgla brunatnego

STRESZCZENIE. W Polsce węgiel brunatny i węgiel kamienny są podstawowymi surowcami do produkcji energii elektrycznej. O tym, który z tych nośników będzie miał większy udział w produkcji energii elektrycznej, zadecydują jednostkowe koszty produkcji energii z danego paliwa, a te z kolei zależą, między innymi, od cen za jakie elektrownia może zakupić węgiel.

Konkurencja pomiędzy wytwórcami energii będzie powodować wywieranie presji na producentów paliw (węgla kamiennego i brunatnego) co do poziomu cen tych paliw. W przypadku producentów węgla kamiennego odniesieniem dla maksymalnego dopuszczalnego – z punktu widzenia wytwórcy energii – poziomu cen, będą ceny węgla w imporcie. Natomiast dla producentów węgla brunatnego wyznacznikiem maksymalnych cen węgla będą ceny możliwe do zaakceptowania przez jedyne nabywcę – czyli elektrownię związaną z daną kopalnią.

W pracy przedstawiono dwa modele struktury cen dla węgla kamiennego energetycznego i węgla brunatnego. Formuły przedstawiono zarówno w zapisie ogólnym oraz z wyliczonymi odpowiednimi współczynnikami dla średnich parametrów w branży. Wybór danej postaci formuły uzależniony jest wyłącznie od preferencji i przyzwyczajzeń stron umowy. W przypadku stwierdzenia wysokiej korelacji wartości opałowej i zawartości popiołu można (w obu postaciach formuły) zrezygnować z członu „popiołowego”.

SŁOWA KLUCZOWE: ceny węgla, indeksacja cen, struktury cen, formuły cen